

for en Skatteindtægt af 50,000 Kr., faar en Skattelettelse i Kommuneskat af 1,000 Kr., men den Smaaemand, der maaske har 1,000 Kr. i Indtægt, faar et Tilskud, der kun er nogle faa Øre. Jeg tror derfor, at det ærede Medlems Begejstring for den Tanke at kræve Penge op i Statskassen og betale dem ud til Kommunerne er ikke ret vel gennemtænkt, den lader sig vanskeligt forsvare fra et demokratisk Synspunkt.

Det ærede Medlem talte om min rige Fantasi. Jeg havde udmalet, at Indkomstskatten kunde stige til 13 pCt. Jeg finder det ikke ganske loyalt af det ærede Medlem at komme med dette. Jeg omtalte, at man i et enkelt bestemt Land i Europa havde en meget høj Skatteprocent som Eksempel paa, at man kunde gaa meget højt, og jeg tilføiede, at dette var ikke anbefalelsesværdigt. Jeg har allerede over for et andet Medlem understreget, hvad jeg sagde, og saa synes jeg, det ikke er ganske loyalt paa ny at fremdrage det. Men jeg staar ganske ved, hvad jeg den Gang sagde, nemlig, at hvis Statens Tarv skulde kræve det, og hvis nødvendige Udgifter skulde kræve det, og hvis man efter en Aarrække har vænnet sig til den Skat, tror jeg, der er Mulighed for, at den kan give mere. En Ting er jeg vis paa, og det er, at de ærede Medlemmer af Socialdemokratiet, der nu angribe disse Skatte- love, adskillige Gange, naar der svares, at der ikke er Penge i Statskassen baade til Ting, der maaske ikke ere nyttige, og mulig ogsaa til Ting, der ere nyttige, ville komme og pege paa disse Skatter og sige: „Det er gode Skatter, det var en retfærdig Skat, vi fik i Aaret 1903,“ og siden ville de kræve Penge deraf.

Endelig med Hensyn til Brændevinsdagsordenen viser det sig, at det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds virkelig er saa naiv, som jeg ikke troede, det var muligt. Da han stemte for Brændevinsdagsordenen, havde han ingen Ide om, at Forhandlingen om Toldreformen gik til Bunds med det samme. Det siger han nu. Det er mig aldeles ubegribeligt. Det, som skete den Gang, var, at med den Regering og det Landsting, vi da havde, vidste vi, at det var umuligt at fortsætte Forhandlingen om de indirekte Skatter. Det viste sig, at naar man ikke vilde acceptere Brændevinsskatten — og der kom det Tidspunkt, da Venstre ønskede at gøre det klart for Landet, at det vilde man ikke — stod man saaledes, at man maatte vælge enten en ørkesløs Tale om Toldre-

formen i de nærmeste Aar eller ogsaa begynde paa et Arbejde, hvor der var Mulighed for at komme frem. Det er god Tak- tik, naar man vil føre en Kamp, og man ikke kan komme igennem, hvor man helst vil, at rette sit Stød, hvor Modstanden er svagest. Det var det Ræsonnement, man den Gang gjorde. Venstre begyndte at arbejde for de direkte Skattereformer, der førte man sit Stød, fordi der var Modstanden svagest, der var det lettest at komme over. Selvfølgelig have vi ikke ladet Toldreformen falde i den Forstand, at vi ikke ønske at faa den frem. Det er mange Gange blevet sagt, og det kan være godt nok at gentage det i Aften, at naar den direkte Skattereform er ført ud i Livet, er Tiden kommen til at tage Arbejdet op paa Toldreformen, saa haaber jeg ogsaa, vi skulle faa en god og frisindet Toldreform frem. Det ærede Medlem har i Fjor brugt meget store og brede Talemaader om denne Toldreform, der paa en Gang skal være byvenlig og landbovenlig. Ogsaa jeg ønsker, at det, vi faa frem, maa blive en Toldlov, hvor der er mindre Beskyttelse, end der er i Øjeblikket, og jeg venter, at det ærede Medlem vil være med til at støtte det. Det var de Bemærkninger, som jeg havde at gøre til det ærede Medlem.

Det ærede Medlem gav mig imidlertid ved en Bemærkning i Dag Nøglen til bedre at forstaa Socialdemokratiets Stilling i Aar, end jeg har gjort det før. Jeg havde nemlig sagt, at Socialdemokratiet havde stemt for de Reedtz-Thottske Love, det indrømmer det ærede Medlem. Men, siger han saa, den anden Gang stemte de imod det. Altsaa, den ene Gang stemte de for, den anden Gang stemte de imod. Naar det ærede Medlems Parti kan gøre saadanne Svingninger, forstaaer jeg ogsaa, at det ærede Medlems Parti i Aar kan stemme imod en Skattereform.

Formanden: Folketingsmanden for Kjøbenhavns 5te Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Borgbjerg: Det ærede Medlem, der nu satte sig, forbavtede mig. Det var ikke de samme Reedtz-Thottske Forslag, som vi stemte for og imod. Vi stemte for dem, som de oprindeligt forelaa, imod dem i Foraaet 1900, da de vare blevne stærkt forværede ved en Ændring fra Flertallets Side her i Salen, der for lange Tider lagde Beslag paa, hvad Formue- og Indkomstskatten maatte bringe i Fremtiden til et